

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 18:06

שחרית: 9:15

תהלים: 16:00

מנחה: 16:40

צאת השבת: 19:26

אבות ובנים: 19:50

בס"ד, י"ב אדר שני תשע"א ערש"ק פרשת צו, שבת זכור, פורים, גילון מס' 136

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס
עורך ומגיש: משה אליעזר זן שוטלנד נ"י

פניני הפרשה

בכל דור ודור עומדים עלינו כלותינו
ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד

השבת הקרובה פרשת צו היא גם השבת שלפני חג הפורים הנקראת 'שבת זכור' על שם הקריאה הנוספת בתורה בעניין מחיית עמלק וההפסדה בעניין תפיסת עמלק ע"י שאול המלך והקשר לפורים הוא ברור שהרי המן היה מזרעו של עמלק. נתמקד הפעם להבין את חטאו של שאול המלך בחטאיו על הצאן הבקר של אגג העמלקי.

הנביא בשמואל א פרק טו מספר כי ה' צוה את שאול ל'לך והכיתה את עמלק והקמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור...' וכך שאול עשה כפי שהנביא מספר 'ויך שאול את עמלק מחוילה באיך שור אשר על פני מצרים. ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם הקרים לפי חרב' אלא שבהמשך מסופר וכאן הוא נפל 'ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר...ועל כל הטוב ולא אבו הקריתם' וכו'.

ואז ה' פונה אל שמואל הנביא ואומר לו 'נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים... ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה לה הקימתי את דבר ה': ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח לה' אלקיך ויאמר שמואל החפץ לה בעלות וזבחים כשמע בקול ה' הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: יען מאסת את דבר ה'... ויאמץ ה' מהיות מלך'...

זוהי היה חטאו של שאול שחמל על צאן ובקר עמלק ולא החרימם לכן נענש שנלקחה ממנו המלוכה. ולאכארה מה בסך הכל היה כאן, הרי כוונתו הייתה לטובה, הוא לא לקח לעצמו על מנת להתעשר אלא לשם שמים על מנת להקריבם לה' בגלגל? גם צריך להבין את תשובת שמואל הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים?

נפתח בסיפור מימי תור הזהב של יהדות ספרד. כאשר רבנו יצחק אברבנאל היה שר האוצר של מלך ספרד, קנאו בו השרים מאוד, ואמרו למלך כי צד אתה נתן אימון בשר האוצר היהודי, העמידהו בניסיון, לראות אם באמת ישר ונאמן הוא לך.

קרא המלך לרבנו יצחק וביקשו שיפטר לו בכתב את כל רכושו בתוך שלושה ימים. חזר רבנו יצחק והגיש את חשבון רכושו שנעמד ב- שבע מאות אלף שקל. צחק השרים מחשבונו ואמרו הרי ארמונו לבד שווה יותר מכלים מן הסכום הזה... מה עם חשבונות הבנקים המזומנים וכו'.

חזרה אפו של המלך על שדברו על דבר אמת, וגמר אומר בליבו להוציא להורג את שר האוצר, אך בידעו שביבור הרחב יש אהבה גדולה לשר האוצר, ובפרט אצל הסוחרים שהוריד להם מסיים, החליט להורגו בצנעה במפעל ליצור בלנים שדולק בו כבשן האש יומם ולילה.

קרא המלך לשר האוצר ומסר בידו אגרת מלכותית חתומה בחותם המלך, וציווה עליו שילך באופן דחוף למפעל הבלנים למסור את האגרת לידיו של בעל המפעל. באגרת היה כתוב שישלך לכבשן האש באין אומר ודברים את מביא המכתב!

שר האוצר מיהר לקיים את פקודת המלך, ועלה על מרכבתו בליווי משרתו הנכרי עמו. כאשר יצאו מהעיר השר ומשרתו הבחינו באיש יהודי שעומד בפרשת דרכים ומבקש מהם לעצור הורה ר' יצחק למשרתו לעצור, ואז ניגש היהודי לשר ואמר אדוני השר! לפני שמונה ימים נולד לי בן זכר והזמנתי מוהל לבוא היום אל ביתי אך לצערי חלה המוהל ולא יוכל לבוא למול את בני, לכן נפשי בבקשתך שיואיל כבוד השר, בידועי ומכירי אותו שהוא מוהל מומחה לבוא למול את בני.

הרהר השר קמעא וחשב בדעתו שמצד אחד עליו למלאות פקודת המלך אך מצד שני יש חשש לביטול מצוות עשה של מילה, ואיך אפשר להתחמק מקיום מצוות הבורא מפני פקודתו של מלך בשר ודם!

קרא רבנו יצחק למשרתו וביקש ממנו שישט לבדו עם מרכבתו למפעל הבלנים וימסור את האגרת לבעל המפעל... הסכים המשרת לכן ולקח מידיה את האגרת והמשיך בניסיעתו לכיוון המפעל. השר רבנו יצחק שבינתיים מל את הבן ניתקל בהפצרות של הקהל שישב ויסעד איתם את סעודת המצווה. לא יכול היה לטרום להם וישב לאכול איתם את הסעודה, כמובן בהיותו חכם וגדול בתורה, נשא דברים באמצע הסעודה.

לעת ערב כאשר לא הבין את סיבת עיכובו של משרתו נסע למקום מפעל הבלנים לשאול בשלומם, ומה השתומם לשמוע מפי בעל המפעל כי לפי פקודת המלך באגרתו הסודית הוצא להורג משרתו ה"נאמן"...

סיפור זה מלמדנו כי אצל רבנו יצחק אברבנאל למרות מחויבותו אל המלך ולמרות רצונו למלא אחר פקודת המלך בהקדם האפשרי, בכל זאת, כאשר ישנה פקודה ממלך מלכי המלכים יש סדר עדיפות ופקודת אלוהי ישראל קודמת. ושכרה בצידה...

גם כאן, לכאורה, רבנו יצחק אברבנאל, במחשבה שניה או ראשונה, היה יכול למלא קודם את פקודת המלך ואחר כך לחזור ולמול את התינוק... אך מי שיראת שמים על ראשו לא הרשה לעצמו לדחות את פקודת מלך מלכי המלכים הקב"ה אלא קיימה מיד ובכך הציל את חייו.

זוהי היה חטאו של שאול שה' ציווה 'לך והכיתה את עמלק' ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד חמור ועד חמור... ומהו עשה? במחשבתו שלו, למרות הוונת הטובה, החליט לחמול על אגג, הצאן והבקר למען זבח לה'... הוא עירב את השכל שלו בציווה ה', בחושבו למה להרוג את עמלק כאשר אפשר, לגייסו למען ה', להקריב את צאנו בגלגל... כאשר עליו היה לקבל ולעשות הכל בקבלת עול ללא שאלות כפי שה' צוה.

זוהי עניינו של עמלק... לקרר אותו מלבצע את המשימה בשלמותה. ה'עמלק' הזה קיים גם היום אם כי בלבוש שונה. לא אחת, יהודי מחליט להתחזק בתורה ומצוות, מחליט לבוא לקבלת שבת בבית הכנסת, להניח תפילין או לשמור שבת או אז הוא יופיע וידבר אל הרצינאל שבאדם מה יאמרו השכנים? יצחקו ממך בעובדה או אפילו משהו בסגנון נתחיל ממחר לא מהיום... דבר ראשון הוא מקרה, הוא מצנן את העניין.

הדרך היחידה לנצח את עמלק היא "מחה מוחה את זכר עמלק או בלשון ההפסדה ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור... זו הדרך האפקטיבית לנצחו להשמידו ולא לתת לו שום מקום...

וזוהי המסר אלינו בחיי היום יום כשם שנס פורים התרחש רק כאשר היינו נאמנים לה' בתשובה אמיתית ובצום שלושה ימים וכך היא ניגשה אל המלך אחשוורוש... לא בהתחנפות או התייפפות למלך אלא באופן הברור ביותר "איש צר ואייב"... רק כך אפשר לנצח את הרוע את עמלק.

הנקודה היא, לעמלק יש לדבר בשפה שלו... כוחו הוא לקרר, לצנן, להוריד את ההתלהבות ועל ידי זה לדרדר את האדם אל פי פחת או נשיב לו גמולו בראשו. נחליט ונעשה מעשים טובים ללא סיבה כי כך ה' צוה. נעזור אחד לשני ללא סיבה כי כך ה' צוה. וכך בשמירת שבת, הנחת תפילין או אפילו תפילה מנחה באמצע היום, באמצע הביצוע' נתפנה ונעשה כי כך ה' צוה ללא מתן מקום אל הרצינאל. לאחר שנבצע נוכל להבין כפי שהבטחנו לרגלי הר סיני "ונעשה (אח"כ) נשמע".

ציווה ה' מלך מלכי המלכים קודם לכל דבר גם לציוויו של מלך בשר ודם כרבנו יצחק אברבנאל שהקדים את ציווה ה' לציוויו מלך בשר ודם. חברים יקרים, בימים אלו כאשר העולם סביבנו מזדעזע "תרתי משמע", הטבח הנוראי באיתמר מחד, והמאורע המתגלגל רעידת אדמה, צונאמי, והתפוצצות הכורים האטומיים ביפן מחשישים לנו יותר מכל כי נעלינו להתחזק באמונה, בתורה ובמצוות, בין אדם לחבירו ובין אדם למקום. חיוזק האמונה ללא פשרות, ללא מתן מקום לרצינאל, לעמלק יביא אותנו בעז"ה לגאולה האמיתית והשלימה בקרבנו.

א גוטן שאבעס

פרשת השבוע - וסיפור המגילה
"והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה" בפסוק ה' ובפסוק ו' "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" ידוע שהתורה מקמצת מאד במילים למשל: "וזבחת כאשר ציוויתך" מתומצת כל ענייני שחיטה, או מלאכת מחשבת בשבת שהיא יסוד היסודות בשבת נרמז בסמכות פרשיות, ומכאן עולה התמיהה: לכתוב פעמיים את העניין של "אש תוקד על המזבח לא תכבה"? ובעצם זה ארבעה פעמים מכיוון ש"תוקד בו" "לא תכבה", זה פעמיים בכל פסוק, והנה חומרת העניין ניכרת גם בהלכה המכבה ולו גחלת אחד מאש המזבח חייב מלקות (רמב"ם תמידין ב'ו'). "והחנינו" במצווה ק"ב מסביר "שכבוד אלוהים הסתר דבר" שהקב"ה עושה נס ומסתיר אותו בטבע וכיוון שהאש ירדה מהשמיים רצה הקב"ה להסתירו ע"י אש שמדליק אדם באופן תמידי וכל כך למה א' מפני הסיבה הפשוטה שיישאר זכות הבחירה אך ישנה סיבה עמוקה יותר הקשורה באופן ישיר לנס המגילה והוא שאדם רואה נס באופן קבוע עלול הנס להפוך אצלו לטבע ואינו מנצל את הנס למטרתו להתקרב אל ה' אלא מפרשו כמו כל דבר הקורה ביום יום וכמו דור ההפלה שמבואר במדרשים שאבותיהם נוח ובניו סיפרו להם על דור המבול אך הם סברו כי מאורע זה מתחדש כל אלף ותרו"ו שנים וזאת עקב חיסרון במבנה המולקולארי בשמיים ולכן חשבו לחזקו בארבעה מגדלים שהמזרחי שלהם בבבל וכמו שהסבירו את תופעת מיתת עוזה בניגעתו בארון הברית כמה "ממלומד" זמנינו עפ"ל בדיעת משה את סוד החשמל ולמעשה חישמל את הארון וכן בקריעת ים סוף ה' נישב רוח עזים קדים כל הלילה כדי להסתייר את הנס וכן כל עניין מגילת אסתר רצופה ניסים כמבואר במסכת מגילה אך למתבונן באופן שטחי נראה הכל כדבר טבעי לחלוטין ולכן עניין הפורים הוא מלחמה בעמלק "אשר קרד" מלשון קור ומקרה שמסביר את כל עניין הניסים באופן טבעי ולכן אין כיסא ה' שלם עד שימחה שמו של עמלק דהיינו השקפת עולמו שמושם רק לדך ביום זה נצטוונו להשתכר ביום קד לפני את העננים אשר אמר ה' לשכון בערפל וליראות את יד ה' גם שהמסק עשן יהי רצון שזוכה למחות את העמלק שבתוכנו ושאש תמיד תוקד על מזבח ליבנו לא תכבה

גוט שאבעס ואפריילכע פורים
הרב פסח ריינר

חדש בפיונסק

מרגש היה לראות בשבועיים האחרונים – מראש חודש אדר שני - את בנות הגן החזרות כל יום מחופשות בטוב טעם למרות שבעירנו קשה מאוד להשיג מוצרים, לדוגמה ביום ראשון א' דראש חודש הן חזרו מחופשות לחסידים עם כל התפאורה, פאות קסקט ציצית וכו' ואפי' שוקת הממתקים הייתה מעוצבת בצורת ציצית. וכך בכל יום יום, ביום שני מחופשות ולבשוקות, ביום רביעי – שפן חמישי – ליצן , ששית מלכת אסתר וכן ע"ה הסדר, תכלה היריעה והסיפורים, התחפשות, האיפור התואם לתחפשות, האביזרים התואמים לא יכלו. זה המקום להודות לרבנית הגנת מרת תמי ריינר תל"ט"א על ההשקעה הרבה בילדי הקהילה.

התרגשות עצומה אחזה בתלמידי הישיבה עת נחשפה הרבנית ריקי פימה תל"ט"א לתפריט הארוחות בישיבה והחליטה לקחת את העניינים לידיה וכבר בשבת שעברה חל שיפור ניכר לאין ערוך, הבחורים שחשבו שבזו תמה דאגתה כנראה לא מכירים מספיק את הרבנית שכשהיא לוקחת על עצמה פרויקט, היא עושה זאת עד הסוף ואכן בכל יום מימות השבוע היא נכנסה למטבח של הישיבה וכן למטבחים של בית הספר וגני הילדים ובוקה העירה, האירה, ושפירה את התפריט ולא הסתפקה בזה והלכה בין התלמידים לוודא שהם אכן מרוצים ושאלה כל אחד במה הוא רוצה שישפרו יותר. מן הראוי לציין שלא היה מדובר בתוספת תקציב אלא בשיפור הקיים וכבר הדבר שינה באופן רציני, כל אנשי הקהילה תלמידיה מודים בזאת לרבנית פימה תל"ט"א.

ביום ראשון השבוע יצאו קבוצה מתלמידי הישיבה לינסק לאתר הסקי - שעדיין פעיל בימי האחרונים - ובהם יהודה ברומר, מתי שידלר, יוני רוזנפלד, איטשע סולובייציק, אליעזר יוסף דייזיס, משה רחמיני, זאבי שינפלד, כפרס עידוד על שמירת סדרים.

קהילת פינסק לבשה חג ביום השני השבוע תלמידי כתי' יחד עם המחנך הרב יצחק מאיר סולובייציק שליט"א בסיום למסכתות יומא, סוכה וביצה, מי שפתח את המסע היו ראש הכולל הרב פסח ריינר שליט"א, שחיבר בין הסיום לתלמידי הכיתה לענייני היום, שעם ישראל קיבלו את התורה בימי מרדכי ואסתר מאהבה ושבמעמד הר סיני קיבלו משום שכפה עליהם הר כגיגית והרחיב בשאלה מה קרה בכל השנים הללו וחיבר זאת לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה שזה מה שכעת מסיימים התלמידים, לאחריו עלה לדבר התלמיד יוני רוזנפלד שהגיע למקום הראשון במבחן ובאמירת דבר תורה לכל תלמיד התלמוד תורה בית אהרון בניס וכן לפני בחורי ישיבת פאר ישראל – בראשות רבי אלחנן רוזנפלד – שאף הם השתתפו בסעודה לכבוד של תורה היות וחלקם למדו את המסכתות הנ"ל בחברותא בשעת סדר ערב עם חלק מהתלמידים - ים - רגע השיא היה כאשר יוני שהעברית שבפיו הגיעה לרמה טובה חזר על כל דרשות בשפה

העברית לטובת הבחורים שאינם שולטים בשפה הרוסית, מיד עם סיום דבריו החלה סעודת המצווה בהיכל הישיבה, לסיום דבר לפני הציבור נשיא המוסדות והמגיח של ישיבה גדולה דיפניק ה"ה הרב משה פימה שליט"א, שאף העניק תשורה נאה לכל המסיימים עם הקדשתו האישית, פרי יוזמת הרבנית פימה.

ברכת מזל טוב לתלמידי זאבי שינפלד על הולדת הנין המשותף לסבו הרב משה חיים שינפלד ולמחותנו הרב הראשי לישראל לשעבר והרב של תל אביב יפו הרב ישראל מאיר לאו שליט"א

ברכות לחברנו יהושע (שוקי) זיידל נ"י עם הסדרת דחיית גיוסו הצבאי ושכך מתאפשרת חזרתו לספסל הלימודים בישיבת הקדושה.

ביום רביעי חל יום השלושים לרב ראובן בן אברהם קורדובה זצ"ל אביה של אם המוסדות הרבנית ריקי פימה תל"ט"א – אשר יצאה בטיסה מיוחדת ביום רביעי בבוקר ושהה עוד באותו יום.

במוצאי שבת נתיחל את חגיגות הפורים בהיכל הישיבה. השנה בעקבות אבלה של הרבנית ריקי פימה תל"ט"א לא יוכלו החגיגות המסורתיות להתקיים בביתה.

ביום ראשון הקונצרט השנתי המסורתי בהיכל לנין במרכז העיר.

ביום רביעי יצאו הרב פנחס צינמן שליט"א שליח חב"ד בפינסק והבה"ח התמים איטשע מאיר סולובייציק לעיר מינסק להביא את הרכב הראשון שישימש כ"טנק – מצוה".

השבת משפחת הרב ישראל קוחס שליט"א סועדים בבית ספר בית אהרון בנות בליל שבת, ובשבת בבוקר מחלקים אותן בין משפחות הקהילה ע"מ שיחוו שבת משפחתית לפני צאתן בשבוע הבא לחופשת האביב.

את ישיבת פאר ישראל המסכים תדיר עם בית הספר בית אהרון בניס מחלקים בשבת זו בין משפחות הקהילה בליל שבת. ובסעודת השבת בבוקר יסעודו עמם משפחות של ראש הכולל הרב פסח זעליג ריינר שליט"א,

בכרת ה' תלווה את אברכי הכולל ה"ה הרבנים משה ויספיש, ישראל כוחוס שליט"א ותלמידי הישיבה הקדושה ה"ה הבה"ח מתי שידלר, יהודה ברומר, איטשע מאיר סולובייציק, משה רחמיני, זאבי {קיין} שינפלד, יעקב ישראל {קובי} ברוך, יהושע {שוקי} זיידל, אליעזר יוסף דייזיס נ"י היוצאים למגבית חירום לטובת מוסדות "יד - ישראל" פינסק בלונדון אשר באנגליה

ברכת "חול - טוב" חמה ולבבית לבוגר הישיבה ה"ה הבה"ח כמר אוריאל גלבך נ"י עם בואו בברית האירוסין ברכה מיוחדת גם לאחותו הרבנית אודל גבירצמן ובעלה הרב אברהם גבירצמן
ברכת ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומחבקל

ענייני דיומא

עניית אסתר - לזכר המלחמה

שלא כמקובל לחשוב, כי תענית אסתר היא לזכר שלושת ימי הצום שאסתר בקשה ממרדכי לקבוע בשושן. כי הרי תענית זו הייתה בי"ד ט' וט' בניסן (בימי חג הפסח הראשונים). הרי שתענית אסתר נקבעה כזכר למלחמה שנלחם עם ישראל להרוג בשוואים ולהינקם מאויביהם ביום י'ג אדר, ומכיוון שבימי המלחמה התענו כדי שבזכות התענית יצאנו במלחמה, כי כן היה מקובל בעמ ישראל בזמן הקדום לצום בימי המלחמה. ואולי ניתן ללמוד מהמקנה זו כי לזכר ניצחון במלחמה לא מלחינים שירים לצבא המנצח, אלא עושים תקנות להתחזק ביראת שמים, כי הרי לולא חטאו ישראל במה שנהנו מסעודת אחשוורוש, לא נגזרה עליהם גזירתו של המן. וקביעת ימי משתה ושמחה בפורים הוא לזכר הנס שנעשה להם שהקב"ה הצילם מיד שוואים. ולא לזכר הניצחון כי הרי הניצחון במלחמה, הוא בידי הקב"ה.

שבת זכור - הכפירה בכוחו של הקב"ה נובעת ממידות מושחתות

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתך ממצרים: ויש להבין מדוע התורה הקפידה כל כך על עמלק על שנילחם עם ישראל, והלא עמים רבים נלחמו עם עם ישראל במשך כל שנות ההיסטוריה היהודית ומדוע נבחר עמלק לשנוא אותו עד כי חז"ל אמרו, "אין השם שלם ואין הכיסא שלם עד שיכורת זרעו של עמלק"? אלא ניתן להסביר זאת, הרי בזמן יציאת מצרים נפל פחד ה' על כל העמים, עד כי נבהלו מלערוך מלחמה עם ישראל ואילו עמלק יצא למלחמה כמתריס ואומר "אין העומד כנגדי נחשב לפני כלום." וכאשר שכנגדו לא נחשב למי שצריך להתחשב בו, הרי יכולים להגיע אף להתרת דמו של הזולת, מבלי להתחשב ברגשותיו ובכאביו, ואף להרוג להשמיד ולאבד טף ונשים ביום אחד מבלי להרגיש כל נקיפות מצפון. כפי שאכן היה בהמן העתיק בשושן הבירה וכפי שהיה אצל המן המודרני בדור שעבר, ה' ירחם.

פורים - מבט חז"ל הוא המבט האמתי

הנה מסופר במגילה על שני אירועים שאירעו בתקופה ההיא. האירוע הראשון היה משתה אחשוורוש, והאירוע השני, סירובו של מרדכי להשתחוות להמן. והנה, בעיני בשר יראה כי גזירתו של המן נבעה מאי כניעתו של מרדכי אליו אשר סירב בכל תוקף להשתחוות להמן, ולכן גזר המן את גזירתו "להרוג ולהשמיד וכו'". ואילו ההשתחוות בסעודת אחשוורוש הייתה בכורח הנסיבות שלא לפגוע באחשוורוש. אמנם חז"ל בעיני הבדולח שלהם ראו את הדברים הפוכים. מדוע נגזרה גזירה זו על היהודים "משום שנהנו מסעודתו של אותו רשע". בדרך אגב יש לציין כי הסעודה נערכה בתכלית הכשרות והיהודים ומטרתה הייתה כדי להכשיל את עם ישראל בראון ולא באונס. וכיוון שכן, הקב"ה יענישם. (זאת מרדכי ידע והזהיר את עם ישראל לא לבוא, אך כאמור, לא שמעו בקולו.) ולכן משמים נגזרה גזרה זו עליהם.

לעומת זאת כאשר מרדכי התנגד לכרוע להמן, ולאורה זה היה הגורם לכעסו. כאשר מרדכי ואסתר גזרו את התענית לא קמו מתנגדים אשר יאמרו "בחכמתם כי רבה", אתה הגורם לצרותינו, אלא צמו בכך כיפר להם ה' וניצלו מהגזירה. (על ידי פחד בלבד). יש לזכור כי מרדכי ואסתר היו משבט בנימין,מזרע שאול המלך, אשר לא הרג את אגג מלך עמלק,ולו היה מבטל את עצמו בפני המן, וכמו כן אסתר לא הייתה מסתכנת לבוא לפני אחשוורוש הרי שלא הייתה להם תקומה, דהיינו תיקון לחטאו של שאול המלך

הרב גרשון רוזנפלד

ההשלמה בין החיים הרוחניים והגשמיים

מהלכות הקרבת המנחות להביא את כל המנחה בכלי אחד, ורק אחר כך לקמוץ ממנה את הקומץ ולהקריבו לה', ואת השיריים הכוהנים אוכלים. הדבר בא ללמדנו כי אי אפשר להפריד בין החיים הרוחניים והגשמיים אלא הם חייבים לבוא כחטיבה אחת ורק לאחר שברור שגם חיינו הגשמיים הם חלק אלוך ממעל רק אז אפשר להפריש את הקומץ ולהקטירו על המזבח.

הדבר גם יבואר היטב לפי השם, שיירי המנחה" (או שיריים) והלא רוב רובה של המנחה נאכלת ורק חלק קטן ביותר (הקומץ) מקטר על גבי המזבח? אלא זאת באה התורה ללמדנו כי אף על פי שרוב שנותינו בעולם הזה הם גשמיות. אך מכל מקום הם אך ורק שיריים לחיינו הרוחניים.

הלכה נוספת בהלכות המנחה הקומץ נמדד בקומצו של הכהן ולא בכלי. (דהיינו שלא יעשה כלי כנידת הקומץ וימדוד בו.) זה בא ללמדנו השפע הרוחני יחול עלינו רק כאשר נעשה אנחנו בגופינו את ההשתדלות לחיים הרוחניים ורק אז יחול עלינו שפע רוחני ממרום.

בקשר לזה יש להביא את דברי ה"חפץ חיים" כאשר שואלים אנו את ידידינו מה בנוגע לפרנסתו יענה בשלב זה אני מתכוון להשתדל להשיג משרה נוספת, עסק נוסף וכדומה כדי שתהא לי פרנסה ברווח וכדומה. ואילו כאשר נשאל את אותו אדם האם הנך קובע עתים לתורה ומשתדל בקיום המצוות? יאמר ירחם ה'. והלא הדברים הפוכים הם. באשר לפרנסתו של אדם הרי חז"ל אמרו מזורנותו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה, ואם כן השתדלותו היתירה לא תוסיף לפרנסתו מאומה. לעומת זאת לגבי תלמוד תורה וקיום המצוות, הרי אמרו חז"ל הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים. כלומר רק כאן בדברי תורה ויראת שמיים צריך הרבה השתדלות.

בברכת שבת שלום
הרב גרשון רוזנפלד

לרפואת: פטר בן אירנה, צביה בת מרים מלכה, טובה בת גילה, משה חיים בן רבקה, דליה בת אסתר, ר' גרשון בן ר' ראובן בתושח"י.
לעילוי נשמת הרב ר' ראובן בן ר' אברהם, ר' יוסף בן מרת שושנה רודא, ולזיווגה"ג תמר בת חיה צפורה תחי', שלמה בן דליה נ"י

בנימין תהם בזמן הזה

פינתו של הרב פנחס ירקוני שליט"א

החפץ חיים נולד בעיירה זעטיל במחוז הורדנה (היום בבלארוס), ואת ימי נעוריו בילה בלימוד תורה בוויילנה. שם נודע כעילוי. החפץ חיים הושפע מרבי נחומק מהורדנא (שלמד בישיבת וולוז'ין) ותלמידו המובהק היה רבי אלחנן וסרמן, שאף ליקט את דבריו של רבו בהשקפה בספרו "קובץ מאמרים". החפץ חיים התגורר בעיירה ראדין הסמוכה לוויילנה ואף הקים שם ישיבה הידועה בשם "ישיבת ראדין" ועמד בראשה. בשנת 1873 הוציא את ספרו הראשון, "חפץ חיים", העוסק בהלכות איסור לשון הרע. התעקש שלא לקבל שכר על רבנותו ואת פרנסתו מצא בחנות מכולת שהייתה בעלותו ובמכירת ספרו בעילום שם. עמד בקשר עם שאר רבני אירופה בתקופתו, ובין השאר השתתף בייסוד אגודת ישראל ותמך בהקמת רשת בתי הספר לבנות בית ירקוני פנחס ירקוני

סיפור ומשל לפרשת השבוע

מגיש אליעזר שוטלנד

מדוע אין לרב בישראל שעות קבלה? – הגאון רבי שמואל מסלנט ישב על כסא הרבנות בירושלים שבין החנויות קרוב לשבעים שנה. ביצד חוכמתו ובקיאותו בתורה ובהלכות העולם, התפרסם רבי שמואל ברבים בפשטות הליכותיו עם הבריות ובאורח חייו הצנועים; אך יותר מכול חרשים את המוני בני ירושלים בימים ההם בנכונותו התמידית להורות דין ולפסוק הלכה לכל דורש בכל עת ובכל שעה. פעם שאלו מקורביו של רבי שמואל את רבם הנערץ: מדוע אין כבוד הרב קובע שעות מיוחדות ביום לקבלת קהל ולפסיקת שאלות בהלכה, כפי שנוהגים כמה וכמה רבנים אחרים? השיב רבי שמואל בנימה אבהית לשואלים: כל יחודי, וביותר רב ומנהיג בישראל, צריך להשתדל בכל כוחו ללכת בדרכי ה' ולדבוק במידותיו. וזרי דרך ה' היא לענות לפונים אליו בכל עת ובכל שעה. הנהגה אנו אומרים בברכת המזון: "שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה". כושמע שלפני ה' יתברך אין "שעות קבלה" ומועדים נבחרים, שבהם הוא כושע על בראויו ומספק להם כל צרכי החיים. וכן היה מנהגו של משה רבנו לשפוט את העם "מן הצוק עד הערב" תמחני אפוא עליכם, שאתם באים להציע לי דרך חדשה וזרה של קביעת ימים נבחרים ושעות קבלה קצונות לפנים אלי.

זכור – פורים

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתך ממצרים, לכאורה מדוע חטאו של עמלק חמור יותר מחטא מצרים. המצרים העבירו את ישראל בדרך, הרגו את הילדים "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" ובכל זאת זכור את אשר עשה לך עמלק, ולא מצרים ולא כל אויבי ישראל האחרים. ההבדל הוא בכך. מצרים היו אכסניה לעם היהודי, לבני יעקב כשהיה רעב בארץ ישראל, והם המצרים נתנו לבני יעקב לבוא מפני הרעב, כדברי חז"ל: "היו להם אכסניה בשעת הדחק". העמלקים באו מרחוק "ויבוא עמלק", העם היהודי לא מכיר אותך, לא עובר בגבולך, ויבוא עמלק. עמלק שמע שהעם היהודי משתחרר מעבדות כה קשה, כה נוראה, מיד ויבוא עמלק וילחם בישראל. המן האגני שהוא מזרעו של עמלק, מקבל כבוד מלכים בממלכת אחשורוש. הוא המן שר האוצר, המלך גידל אותו מעל כל השרים, והוא לא מסתפק בכך, הוא מחפש את העם היהודי שהיה גולה בארץ פרס ומדי. אלו שגלו מארץ ישראל עם הגולה אשר הוגלתה מארץ ישראל, מה לך המן ולהם. המן שחש שיש בורא עולם, והעולם אינו הפקר. המדרש מספר, שאחרי שנדדה שנתו של המלך אחשורוש, וצויה על המן להרכיב את מרדכי על סוס מלכות, ולקרוא לפניו "ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו", המן פחד מצו המלך, והלך לחפש את מרדכי בביתו. מרדכי לא היה בבית, הוא הלך לחיידר ללמד את ילדי ישראל תורה. השכנים של מרדכי אמרו להמן, מרדכי בעבודה בחיידר. הלך המן לחיידר, המורים נבהלו כשראו את שר האוצר, עם פמלייתו מגיע לחיידר. כל המורים סגרו הכיטות וירדו למקלט. מרדכי לא מפחד, הוא נשאר ללמד את כתנו. מרדכי למד עם תלמידיו הלכות קמיצה, כלומר, כשנגאל מגלות זו נחזור לארץ אבותינו, נחדש את עבודת הקרבנות. ובין יתר הקרבנות יש קרבן סולת שצריך להביא מולא קומצו. המן עמד והקשיב, ושאל את מרדכי מה זה קמיצה, ומה זה קרבן. לאחר שמרדכי הסביר לו מה זה, אמר המן, אם כשעל ראשכם יש צו מלכות להשמיד ולחרוג את כל היהודים אשר בשושן, ולעת כזאת אתם לומדים הלכות קמיצה, וקרבנות, הרי שהפסדתי במערכה שלי.

הרב משה חיים שינדלר

מהות הפורים

צריך להבין:

- מדוע לא מוזכר שמו של הקב"ה במגילה במפורש? (כל פעם שכתוב מלך סתם הכוונה לקב"ה [מדרש])
- "סופם של כל ספרי הנביאים והכתובים להיות בטלים חוץ ממגילת אסתר" [המב"ם מגילה ב.יח.] "אם כל המועדים יהיו בטלים חוץ מפורים" [ירושלמי תענית ב:] מדוע? מה כל כך מיוחד בפורים יותר משאר החגים?
- "קיימו וקיבלו מה שקיבלו כבר מסיני" והכוונה תורה שבע"פ שבסיני נכפה עליהם הר כגיגית ועכשיו חזרו וקיבלוה מאהבה [שבת פח.] וקשה הרי כבר נאמר "נעשה ונשמע" משמע שקיבלו כן מאהבה?
- "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא" יהיה ה' אחד ושמו אחד" רק ביום ההוא? היום הוא לא אחד? לא מלך על כל הארץ?

מסבירים:

שוואי הקב"ה אחד אלא שבדורנו דור הגלות יש הרבה רוע (נדמה), ניסיונות. ייסורים, צדיק רע לו רשע וטוב לו, והרבה בבלול וקשה להבחין את יד השם וטובו בכל דבר. אבל לעתיד לבוא יהיה רק טוב, וכולם יראו רק טוב בכל דבר, ואפילו הזיכרונות מהצרות והייסורים מזמן הגלות לא יהיה כי הכול יתברר למפרע וכולם יראו איך הכול באמת היה לטובה.

הרבמ"ן אומר "כל הניסים הגלויים ביציאת מצרים באו כדי להשריש את עיקרי האמונה" (ולכן כל כך הרבה חגים ומצוות הם זכר ליציאת מצרים) "תכלית כל המצוות הם האמונה וההודאה לקב"ה" (ולכן נקראים יהודים ע"ש ההודאה, ולא כופרים שזה ההפך) "ואין לאדם חלק בישראל אם לא מאמין שכל מה שקורה זה נס ותגובה לקרבתו לקב"ה, ולא טבע ומנהגו של עולם כלל!!" (וואדי שטענת הכופרים שטוענים שבאם יראו ניסים גלויים אז יאמינו, כל הניסים וההוכחות בסיני תכליתם הוא לגרום לנו להסתכל על כל הטבע בעיניים אחרות).

דרגת האמונה הכי גבוהה הוא להכיר בבורא מתוך ההסתר, וזה מה שהיה בדורם של מרדכי ואסתר, שהכול היה אפשר להסביר בטבע (ע"י צירוף מקרים) אבל לא עם ישראל ראה את יד הקב"ה ובזכות זה ניצלו. (אחד הטעמים מדוע הזמינה אסתר את המן למשתה, שלא יאמרו אחות יש לנו בבית המלך (במקרה) ויניצל אלא שיפחדו ויתחננו על נפשם בצום ותפילה)

"אשר קרך בדרך" כל טומאתו של עמלק זה שטענו שהכול מקרה בעולם, וכן המן שמזרעו אמר נעשה גורל ונמצא זמן (שכביכול) אין הקב"ה משגיח.

בהר סיני טענו עם ישראל למשה שאין בכוחם לשמוע את הדברות מפי הקב"ה ומרוב יראתם ביקשו שהוא ימסור אותם. הם הגיעו לתכלית השלמות של דרגת "ראת ה'" שאפשר להשיג ביטול עצמם כליל ליפני הקב"ה, הם הגיעו לדרגת נביא (חזקה, רואה) והיה חסר קצת ב"אהבת ה'" הם היו צריכים למסור את נפשם מרוב אהבתם ורצון לשמוע את הקב"ה.

תורה שכתב – זה ה' יראה, ראה בעיניים, מתבטלים לפניו, אין מקום לביטוי עצמי, הכול חוק ועומד.

תורה שבע"פ – זה אהבה, מביאים אותה לבד, לומדים, מבינים, חולקים, סוברים, עמל, חיפוש וביטוי עצמי.

בהר סיני קיבלו הכול אבל היה חסר קצת בדרגת ה"אהבת ה'" וזה קיבלו שוב בימי מרדכי ואסתר, שהיה דור של הסתר בלי שום גילוי, אפילו הקב"ה מוזכר רק ברמז. רק אז יכלו להגיע לשלמות דרגת "אהבת ה'" ע"י הנס.

ולכן פורים לעולם לא יתבטל, כי זה יסוד העתיד שהכול יתגלה כל ההסתר, ויתברר למפרע שהכול היה לטובה, כמו בפורים. ולא כמו שאר החגים שנקבעו לזכר ניסים גלויים.

(מתוך שיעורו של הרב רקובסקי שליט"א)

שלכם, ברוך שאפנס פורים שמחה

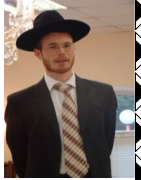
הדרשה של יוני רוזנפלד במסיבת הסיום – מגיש מתי שינדלר

ידועה השאלה למה עושים מסיבת סיום ושמחים כשמישהו מסיים מסכת בסך הכל הוא למד קצת אז למה אנחנו לא עושים מסיבה כל סופ"ש הרי כל שבוע אנחנו לומדים?

את התשובה לשאלה הזאת אנחנו מוצאים בתפילת רבי נחוניא בן הקנה שבכניסתו היה מתפלל על כך שלא יכשל בדבר הלכה ועוד דברים, אבל בעיקר היה מתפלל על כך שישמחו בו חבריו והוא ישמח בהם, היינו שהלימוד יהיה מתוך שמחה טעם בלימוד וחשק ללמוד.

זה אחד הדברים שאנחנו מודים עליהם בסעודה הזאת שהקב"ה זיכה אותנו ללמוד מתוך שמחה ומתוך חשק.

סיבה שנייה אנו מוצאים בתפילה השנייה של ר' נחוניא בן הקנה, שביציאתו היה מודה על כך שזכה להיות מיושבי ביהמ"ד ולא מיושבי קרנות שאנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים וכו' היינו שכשאדם הוא מיושבי ביהמ"ד והוא יושב ולומד ומסיים מסכתות הדבר דורש עקביות מרובה שגם בימים שאין לנו כל כך עצבים לשבת וללמוד, אנחנו באים לבית המדרש ויושבים ולומדים עד שאנחנו מסיימים את המסכת.

הלכות הוצ'ג - פורים

הרב נחום זילצ'נוב שליט"א

הרב הראשי - אוריוול, רוסיה

"הלכות כתיבת מגילה"

גמ' במגילה (ח): מביאה ברייתא - "מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא וכתב עברי אינו מטמא את הידיים עד שיכתבנו בכתב אשורית על ספר דיו". מסקנת הגמרא שבברייתא מדובר על מגילת אסתר (לפי אביו, אבל לפי רב אשי מדובר בכל ה"ף, ע"ש) ופירושה כך - אין מגילה כשרה אלא אם כן כתובה בלשון "אורגינל", "דא בלשון הקודש, ומילים בשפה ארמית, כגון "פתנב המלך" או "יתנו יקב לבעליהם" כתובים בלשון ארמית, (ולא מתורגמים ללשון הקודש), חוץ מזה צריכה להיות על הקלף ובדיו ובכתב אשורי, כל זה למדו מהפסוק "כתבתם ולשונם".

בעניין כתב אשורית דנה הגמרא בסנהדרין (כ"א): - "אמר מר זוטרא ואי תימא מר עוקבא בתחילה נתנה תורה לישראל בכתב עברי ובלשון הקודש, חזרה ונתנה להם בימי עזרא בכתב אשורי ולשון ארמי, בררו להם ישראל כתב אשורית ולשון הקודש וגו', כתב עברי - פרש"י של בני עבר הנהר.

וצריך להבין מה הפשט שנתנה תורה פעמיים, הרי חייב אדם להאמין שתורתנו תורת משה היא נצחית קיימת לעד בתר"ג מצוותיה, וכוונתה אחת מהן לא לתבטל ביטול גמור לעולם, ולכן גם לא יתכן שזה הכתב אשר אנו כותבים בו היום ספרי תורה וכל דבר שבקדושה, הנקרא כתב אשורי, שהוא עצמו לא היה הכתב שבלוחות הברית, וזה מה שאמר רב חיסדא (במגלה ב: למטה) - מ"ס סמ"ך שבלוחות בנס היו עומדים, שואל מהו"ר חנוך זונדל בחיבורו "עץ יוסף" על "עין יעקב" סנהדרין כ"א: אם היה בלוחות כתב עברי הרי אבותינו אלו אינו סגורות ולא היה נס.

והוא מסביר את העניין כך - הנה בהמשך הסוגיה מביאה הגמ' (סנהדרין פרק ד') תוספתא - "רבי יוסי אומר ראייה עזרא שתינתן על ידו תורה לישראל אלמלא קדמו משה וכו' ואע"פ שזו נתנה תורה על ידו, ונשתנה על ידו הכתב שנאמר וגו' למה נקראת אשורית? שעלה עימם מאשור, רבי אומר בתחילה בכתב זה נתנה תורה לישראל, כיוון שחטאו הנפך להן לרועץ (צער להפך), כיוון שחזרו בהן החזירו להן, שנאמר וגו', למה נקרא אשורית? שמאוסרת בכתב".

אומר העץ יוסף - לדברי הכל כתב הלוחות והס"ת שבארון נכתבו בכתב אשורי, שבו נרמזים סודות נפלאים, אולם מחלוקת התנאים היא במנהג כותבי ס"ת ושאר ספרים לעצמם, רבי יוסי סבר שלא היו בקיאים בכתב אשורי ל"כ כמו בכתב עברי המגורל להם מאבות אבא בעבר הנהר, רק יחידים שדברו כמו דיאל וחבוי היו בקיאים בו, וזה המנהג תמיד בישראל עד שבא עזרא ולימד לכל ישראל שלא יכתבו שום ספר אלא באשורית, ולפי זה כוונת מר זוטרא "שבתיחלה נתנה תורה בכתב עברי", - שניתן רשות לכתבה בלשון עברי, אבל גם אז הכותב בכתב אשורי הרי זה משובח, "בררו להם" - לשון שמראה שחברו ישראל לכתוב כולם באותו כתב של הלוחות, ואם כן, "למה נקרא אשורית? לפי שעלה עימם מאשור" יתפרש: ששם למדוהו כל ישראל על ידי עזרא.

ורבי חולק בקצת על רבי יוסי ואומר שכל ישראל נהגו לכתוב כל ספרי תורה שלהם בכתב אשורי מנתינת התורה ועד בני הבית כל זמן שלא חטאו, אבל אחר שהקראת מעשיהם ובפרט אחר שנגזר הארון ונאבד הכתב המקודש הוא מכלל עם ישראל ולא היו יודעים ממנו זולתי מתי מספר, הלא אחד מהם הוא עזרא והוא למדו לכל ישראל.

ועוד חולק רבי על ת"ק בטעם למה נקרא אשורית ואמר שכך הוא מן הגדולה ותפארת, כמו "באשורי כי אשורוני בנות" וזה שאמר שמאוסרת בכתב.

ענין בפנים בעין יעקב סנהדרין דפ"ט כ"א: כ"ב. ובפירושו עץ יוסף ענין שם בהרחבה ורווה נחת. (נמצא בבמה"ד במדף 15)

לסיכום נמצאו לומדים: (1) אין המגלה כשרה אלא אם כתובה בכתב אשורי, על הקלף ובדיו. (2) למה נקרא כתב אשורי? כי עזרא הסופר לימדו לכל ישראל באשור, או בגלל שהוא הכתב המפואר והמאושר מכל הכתבים.

שבת שלום ופורים שמח, שלכם

נחום זלצ'נוב

מוסר הלכה - אמוץ של מלכות

- צריך להזהר מאד לשמור קדיש ולענות אחריה ככוונה ומכל שכן אמן יאה שמיה רבה שצריך לכוון היטב שכל העונה אמן יאה שמיה רבה בכל כוונה קורעיה לו גזר דינו שצדים שנה.
- הקדושה שציונר יא להלך לאומרה בציונר.
- אם יש רק מנין מלומנס אסור לכל אחד ללאת שכתבו "ועוציה ה' יכלו.
- בפסוק "שמע ישראל" וצריך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" אסור להפסיק בכל עניין וזכ" המלך שואל בשלומנו לא יפסיק להשיבו.

- One must be very careful to listen to kadesh, and answer amen with kavanah especially "amen yeh'ei shmei rabah", as chazal says one who answers "amen yeh'ei shmei rabah" with kavanah all the bad things that were to happen to him within the next seventy years will be erased.
- In shachris after "yishtabach" there is kedushah in "yotzor ohr", you have to beautify it and to say it with a congregation.
- When there is only ten people, it's forbidden to leave, because the torah says "someone that leaves G-d, will die".
- In the pasuk of "shmah yisroel", you are not allowed to interrupt, even if a king asks.

מילתא דבדיחותא

שלושה עורכי דין ושלושה בוגרי מנהל עסקים נוסעים ברכבת לכנס.

בתחנה, שלוש בוגרי המנהל עסקים קונים כל אחד כרטיס ושלושת עורכי הדין קונים שלושתם כרטיס אחד בלבד. "כיצד תיסעו שלושה עם כרטיס אחד?", שואל אחד המנהל עסקים. "הכה ותראה", משיב אחד מעורכי הדין. הם כולם עולים לרכבת, בוגרי המנהל עסקים נופסים כל אחד את מקומו בקרון בעוד שלוש עורכי הדין נדחסים לתוך תא השירותים וסוגרים את הדלת. לאחר זמן קצר מופיע כרטיס הרכבת ואוסף את הכרטיסים. הוא דופק על דלת השירותים ואומר, "כרטיס בבקשה". הדלת נפתחת כדי חרץ ויד אחת מבצעת מהתא, כשהיא אחזת בכרטיס. הכרטיס לוקח את הכרטיס וממשיך הלאה. בוגרי המנהל עסקים שראו זאת מחליטים שזה אכן רעיון מחוכם ומחליטים כי בדרך חזרה יעשו אותו דבר ויחטבו סכף. בתום הכנס, הם מגיעים לתחנה וקונים כרטיס רכבת אחד בלבד. לתדהמתם, עורכי הדין לא קונים אף כרטיס. "כיצד תיסעו ללא אף כרטיס?", שואל אחד מבוגרי המנהל עסקים בתימהון. "הכה ותראה", משיב אחד מעורכי הדין. הם עולים כולם לרכבת ומיד נכנסים שלוש בוגרי המנהל עסקים לתא שירותים אחד ולאחריהם נכנסים שלושת עורכי הדין לתא השירותים הסמוך. זמן קצר לאחר שהרכבת יוצאת לדרך, יוצא אחד מעורכי הדין מהתא, יגיש לתא שבו נמצאים בוגרי המנהל עסקים ואומר, "כרטיס בבקשה..."

חשבון הטלפון הביתי תפח למדמים מבהילים וראש המשפחה כינס את כולם לשיבת חירום.

"אני משתמש אך ורק בטלפון של המשרד", הוא אמר, "לפיכך לא אני אחראי לוצאה הפרזנית הזאת מאחר ואיני מטלפן כלל מהבית". "אני ממוטת לדבר מן הטלפון הביתי", האמה האם, "זה שבעבודה משמש אותי מצוין. טלפון קווי זה לא בשבילי", העיר הבן, "אני מדבר רק בטלפון הסלולארי שקליטתו ממקום עבודתי". "אם כך מה בעביה?", הגיבה העזרת, "כל אחד משתמש בטלפון של העבודה..."

שאלה: "למה שולחים נשים לכולת המערבי יום לפני החתונה?"

תשובה: "כדי שילמדו לדבר עם קר..."

המנהל דורש מן העובד להסביר מדוע נתקע הפרויקט!

העובד אומר: "תראה, תחנת אוטובוס היא מקום שבו האוטובוס עוצר. תחנת רכבת היא מקום שבו הרכבת עוצרת. על השולחן שלי יש תחנת עבודה..."

לפני המראת המטוס הידיית מבקשת מהנוסעים לחגור חגורות.

אחד הנוסעים שואל אותה, "מדוע אנו חייבים לחגור חגורות?"

עונה לו הידיית, "אם תהיה תאונה, כל מי שלא יהיה חגור, יעוף מהמטוס."

שואל הנוסע, "ואלו שיהיו חגורים?" "במקרה כזה", עונה הידיית, "הם יתרכזו למות..."

מטוס אחד החל לרעוד באמצע הטיסה ונוסעיו נכנסו לפאניקה והחלו לצעוק ולצרח. בכדי להרגיע אותם החל הטייס לדבר איתם ולהסביר להם את המצב, "נוסעים יקרים, הסתכלו בבקשה בצד ימין של המטוס, אתם רואים את המנוע השרוף. כן", ענה הנוסעים. "ובצד שמאל, שואל הטייס, "אתם רואים את המנוע השרוף?" "נוסעים שוב פעם עונים לו, "כן". "עושים תסתכלו למטה", אומר להם הטייס, "אתם רואים נקודה חצובה בים?" "כן", אומרים הנוסעים. אז הוא אומר להם, "זה אני בסירת ההצלה, המשך טיסה נעימה..."

מסוק אחד חג בשמי העיר, כשנלפתע ארעה תקלה חשמלית ומערכת הניווט כשלה. הטייס היה מיומן, אך עקב העננים הרבים והרעפל, לא הצליח לקרוב אליו ומיקומו ולמצוא את הדרך לשרה התעופה. לפתע הבחין הטייס בבנין גבוה, הוא התקרב אליו וחג סביבו. ביתניים טייס המשנה כתב באותיות גדולות על נייר את השאלה, "היכן אני נמצא?" והניפו מול הלוחות. חלון נפתח בבנין ושלט הונף, ועליו כתוב, "אתה בתוך מסוק! הטייס חייך, נפנף לשלום, הסתכל במפות ותוך חמש דקות הם נחתו בשדה התעופה. לאחר הנחיתה פנה טייס המשנה לטייס ושאל אותו, "איך ידעת למצוא את הדרך לפי התשובה של החבור מהבנין הגבוהה - אתה בתוך מסוק?" השיב הטייס, "לפי התשובה הבתני שזה הבנין של מיקרוסופט, ומשם זה קרוב לשרה התעופה והיה קל לנטוש".

"אבל איך לעזאזל ידעת שזה הבנין של מיקרוסופט?" שאל טייס המשנה. "ובכן", השיב הטייס, "רק מחלקת התמיכה שלהם מסוגלת לתת תשובה שהיא 100% נכונה לאך לא שמישית כלל..."

מורה מבקשת מתלמידיה לכתוב חיבור שיקלול את המילים: "אמא יש רק אחת. תלמיד שובב כתב חיבור: "אתמול אמא שלי ביקשה ממני להביא לה שלוש ביצים. הלכתי למקרר, פתחתי אותו וצעקתי: "אמא... יש רק אחת..."

מורה מקבל טלפון בבוקר: בני לא יוכל להגיע לבית הספר היום. המורה: מי מדבר?

התלמיד: זה אבא שלי מדבר.

ילד אחד ואבא שלו צופים בטלוויזיה. הילד שואל: "למה לחתול יש 4 רגלים?" אבא שלו עונה לא יודע. אחרי חצי שעה הוא שואל "למה הירח לבן?" אבא שלו שוב עונה לא יודע. אחרי חצי שעה הילד שואל שוב "אבא, אני מפריע עם כל השאלות שלי?" אבא שלו עונה: "לא אכפת לי אם לא תשאל לא תדע..."

המורה: מי שחושב שהוא טיפיש שיעמוד

אף תלמיד לא עומד חוץ מאחד המורה: אתה באמת חושב שאתה טיפיש? התלמיד: לא, אבל לא נעים לי שאת עומדת לבד.

כלב אחד החליט לטייל בעולם ונסע לספרי באפריקה.

באחד מימי הטיול הוא הלך לאיבוד, ובדרך הוא ראה נמר שרץ לכיוונו כדי לטרוף אותו. הוא חשב מה לעשות, ראה על האדמה עצמות, התיישב לידן עם הגב לנמר, תפס עצם כפה, ושהנמר התקרב בא בקול: "זה היה נמר ממש טעים, מעניין אם יש עוד כאלה נמרים טעימים באזור..." כששמע הנמר את הכלב, הוא עצר, הביט בו באימה וחשב לעצמו: "זה היה קרוב. הכלב הזה כמעט אכל אותי". אחר הסתובב והלך משם בחזרה. הקוף שישב על העץ מעל וראה הכל, החליט שזה הזדמנות טובה בשבילו לתפוס יחסים טובים עם הנמר. הוא רדף אחרי הנמר וסיפר לו שהכלב עשה ממנו צחוק. הנמר התעצבן ואמר לקוף: "שם על הגב שלי ובוא תראה איך אני עושה מהכלב הזה קציצות!!!" הכלב, שעוד לא הספיק להירגע, שוב ראה מרוחק את הנמר רץ לכיוונו עם הקוף על גבו. במקום לברוח, הכלב החליט שוב להתיישב עם הגב לכפי תוקפיו. שניה לפני שהנמר הגיע אליו, אמר הכלב בקול: "איפה הקוף המעצבן הזה? כבר לפני חצי שעה ביקשתי ממנו שיביא עזר נמר"

שני אנשים התיישבו אחד ליד השני ברכבת.

נוסע אחד: "תסגור את החלון, קר בחוץ!"

נוסע שני: "ומה אתה חושב, שאם אסגור את החלון יהיה חם בחוץ?"

המורה: מי מכס יוכל להסביר לי מדוע הדגים שותקים?

דני: הדגים שותקים כי שאי אפשר לדבר כשהפה מלא במים...

ילד שואל את המורה מותר להעניש אותי על משהו שלא עשיתי אז המורה

עונה לא אז הילד אומר יופי אז לא הכנית שיעורי בית

אדם מגיע לפני שופט באשמת גניבה.

שואל אותו השופט, "האם אתה מודה באשמה?" עונה החשוד, "אדוני השופט, אין לך מושג מה עובר עלי, כמה ימים כבר שאין לי אוכל..." קוטע אותו השופט ושואל שנית, "תענה לי במילה אחת, כן או לא?" "אדוני השופט", הוא ממשיך בשלום, "באמת שאין לך מושג מה עובר עלי. רק פיטרו אותי מהעבודה..." שוב קוטע אותו השופט, "אל תספר לי סיפורים, פשוט תן לי תשובה ישירה, תענה כן או לא?" המואשם מתעלם מהבקשה של השופט וממשיך, "אדוני השופט, אתמול הם עיקלו לי את השולחן של חדר האוכל..." בשלב זה השופט כבר מתעצבן, דופק בפטישו ושואל, "אתה מוכן לענות במילה אחת, כן או לא?" עונה לו האיש, "כבוד השופט, יש שאלות שלא ניתן לתת להן תשובות של מילה אחת, כן או לא. אני אשאל את כבוד השופט שאלה ואם כבודו עונה לי במילה אחת, כן או לא, גם אני אעשה כך." מסתלק השופט ומסכים לאתגר. אחרי מספר שניות של מחשבה שואל אותו המואשם, "האם זה נכון, מה שאומרים, שלאחרונה שכבדו הפסיק לקחת שוחד?"

שיכור אחד צעק לכל עבר, "מדינה על הפנים! מדינה על הפנים!"

השטרן עזבי שבער באזור רץ לכיוונו ושאל, "מה אמרת?" השיכור השיב לו, "על הפנים של מדינה, חרא!" השטרן תפס את האיש, קבל אותו באיזיקים ולקח אותו לתחנת המשטרה. יום למחרת כאשר, הם נכנסו לבית המשפט, טען השיכור שהוא אכן אמר "מדינה על הפנים" אך כוונתו הייתה לאיראן. השופט כעס על השטרן שסחטם בזבז מזמנו והאשים אדם חף מפשע. כמו כן, גדר עליו השופט קנס כספי גבוהה על ניצול סמכותו. כשהם יוצאים מבית המשפט אמר השטרן, "איך זה שאתה מקלל ואני מקבל קנס." "לא אמרתי לך?", שאל אותו השיכור, "מדינה על הפנים..." פורים שמח